

Anne

– Nihat Öner · 29 Nisan 2010

ANNE!

Sesini duydum dün gece.

Uyandım ter içinde.

Anne! Sana uzandı ellerim.

Ama sen yoktun.

Bir Kurban Bayramı sabahı

Veda ederek yedi yavruna

Bizden koptun.

Boşluğa uzandı ellerim.

Dokunmak istedim sana.

Sen yoktun.

Anne! Gözlerini özledim.

Yüreğime mutluluk taşıyan

Uçurumda tutunacak dal

Karanlığı ağartan güneş gözlerini.

Seni hep aradım.

Hayatımın her basamağında...

Elimi uzattım sana tutman için.

Sesinle ve bedenle yanımda kal.

Bu gece yavrun için aç gözlerini.

Sen veda ettiğinde kopan çığlıklar,

Kardeşlerimin yürek burkan figanları...

Senin geçtiğin her yer,

Dokunduğun her şey...

Sensizliğin ve yokluğunun acı ve ıstırapları.

Anne sıcaklığı vermez hiçbir şey.

Sen yoksun.

Her şey soğuk.

Güneş soğuk.

Ateş soğuk.

Üşüyorum anne!

Rüyalarımda sar beni.

Bana görün.

Beni unutma anne!
Sensiz geçmiyor zamanlar,
Sensiz dinmiyor ıstıraplar.
Nihat ÖNER